

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

ČERVEN

2016/2017

Návštěva u Druhého patra

~~Škola končí!!!~~

Deváťáci se loučí!

Martina Hampejsová
mistryní ČR!

Žijeme ve škole...

Stalo se:

- 22. 5. vyrazily třetí třídy na výlet do Starých Hradů
- 22. 5. jela 4. A na exkurzi do knihovny v Českém Brodě
- 25. 5. jsme se fotografovali
- 26. 5. jede 1. A a 1. B na Kunětickou horu
- 26. 5. vyrazil turistický kroužek do Polepského údolí
- 30. 5. proběhlo pasování prvňáčků na čtenáře v místní knihovně
- 31. 5. jela na dopravní hřiště 5. A
- 31. 5. - 2. 6. dostali žáci celé školy k MDD zdarma pořad mobilního planetária
- 2. - 4. 5 - jeli někteří redaktori Puzzlíku na návštěvu ke spřátelené redakci Druhé patro do Frenštátu pod Radhoštěm
- 4. 6. měl poslední představení KMD - Alenka za zrcadlem
- 5. 6. se účastnili někteří sportovci Kolínských sportovních dní, závodili velmi úspěšně v atletice a stolním tenise
- 7. 6. se konal výtvarný workshop pro 6. B
- 8. 6. jely sportovat na KSD florbalistky z 6. a 7. ročníku
- 8. 6. vyrazila 5. B na výlet do Slatiňan
- 12. - 13. 6. měly výlet na Lipno devítky
- 15. 6. dopravní hřiště v Kolíně pro 4. AB
- 19. 6. odjela na výlet do Loučně 2. AB
- 20. 6. do Světlé nad Sázavou jela 8. AB
- 20. 6. vyrazily na výlet do středověku 4. AB - do Semtěže k Čáslavi
- 21. 6. proběhlo divadelní představení Ezopovy bajky pro 2. - 4. třídy
- 21. 6. běželi běžci – dobrovolníci - ve skále olympijský běh

- 22. 6. se konala pedagogická rada
- 22. 6. schůzka s rodiči budoucích prvňáčků
- od 26. 6. probíhaly ve třídách třídnické práce

Stane se:

- 29. 6. proběhne sportovní den
- 30. 6. se rozdává vysvědčení a devítky v 9.15 slavnostně zakončí školní docházku na radnici

A MÁME LETNÍ PRÁZDNINY!

21. 8. - 25. 8. proběhne příměstský tábor pro žáky 1. stupně

4. 9. v 7.50 hod. nastupujeme do školy, abychom zahájili nový školní rok!!!

Foto z turistického putování a z výletu devítek

Hana Borová

Návrh maskota školy Thi Phuong Anh Phamová 9.A

Žijeme ve škole...

Mobilní planetárium přijelo do Kouřimi

Na Den dětí 1. 6. jsme dostali překvapení, přijelo k nám mobilní planetárium a bylo to velice zajímavé.

Mobilní planetárium je ohromný stan, ve kterém probíhají pořady o vesmíru a promítají se tu filmy o vesmíru. Naše třída viděla film Neuvěřitelný vesmír. Dozvěděli jsme se třeba, co je černá díra, jak vzniká a jaký je odborný název pro to, když vás roztrhne černá díra - špagetifikace☺, ale i další zajímavé věci. Celý film byl zajímavý a hlavně byl vytvořený v Česku, konkrétně v Brně. Celá akce byla skvělá.

Wewerka

My 5. A. jsme šli do planetária v 12:20 hodin. Když jsme se všichni usadili, pan lektor nám pustil film, jak vznikla planeta Země. Pak se nás ptal, co jsme si zapamatovali a dozvěděli nového. Ukázal nám i Sluneční soustavu. Mohli jsme se ptát a na všechny otázky nám také odpověděl. Když jsem se spolužáků zeptala, jak se jim to líbilo, tak všichni odpověděli, že moc.

Oliva, foto M. Bílková a BPAV

Turisti vyrazili letos naposled

Poslední akce turistického kroužku v tomto

roce proběhla 26. 5. 2017. Autobusem jsme nejprve cestovali do Kolína, kde jsme přesešli na autobus do Polep, obce nedaleko Kolína. Odtud jsme pokračovali pěšky podél říčky Polepky, která má u Chotouchova název Chotouchovský potok.

Trasa měřila asi 7km. V Polepském údolí bývalo ve středověku 11 mlýnů, z některých jsou dnes zříceniny nebo jsou v soukromém vlastnictví a nelze po jejich pozemcích procházet. Zajímavosti této lokality jsou: pískovcová Berkova skála, vodopád, skála u Kohoutova mlýna - významný horolezecký terén a železniční viadukt z let 1899 -1890 o délce 109 m a výšce 21 m. Přes obec Pašinku jsme pokračovali k Ratboři ratbořským údolím se skvosty jako Skokanovský rybník, naleziště polodra-hokamů - granátků, cedr atlaský z roku 1918 s výškou 22 m a obvodem kmene 248 cm, starší barokní zámek a nový zámek od architekta Jana Koděry v obci Ratboř, jejichž vlastníkem byl kolínský velkoobchodník Bernard Mandelík. Pěší trasa končila na Kbělku, zde jsme opět nasedli do autobusu a s jedním přestupem ukončili odpolední turistiku v Kouřimi. Účastníků bylo 14 z 30 přihlášených. Průběžně se akcí zúčastňovalo kolem 20 žáků. Pochvalu si zaslouží ti, kteří chodili stále celý rok - Anička Čáslavová, David Smejkal a Jana Štullerová.

Za turistický kroužek Dana Šustová, foto Hana Borová

Na výletě ve Slatiňanech

Ve čtvrtek 8. 6. se třída 5. B vydala do Slatiňan na školní výlet.

Nejdříve jsme navštívili zámek Slatiňany a v něm hipologickou výstavu (výstavu o koních). Dozvěděli jsme se zde třeba, jak vypadala dámská sedla, jména známých koní a že Velkou pardubickou vyhrála i žena. A hlavně to, že naši starokladrubští koně jsou velice známí po světě. Po prohlídce zámku jsme se nasvačili v parku a vyplnili pracovní listy. Později jsme ještě navštívili hřebčín, kde se

starokladrubští koně chovají. Nejdříve jsme navštívili stáje plemenných samců a později i kobyl a hříbat. Také jsme viděli spoustu kočárů a postrojů. Po prohlídce jsme jeli domů, celý výlet se vydařil a byl velice pěkný.

Text a foto sochy starokladrubského koně Wewerka

Chondra dodává: Prošli jsme si výstavu o historii jezdeckví, viděli jsme podkovy, sedla, staré vozy a taky vycpané koně. Potom jsme se šli podívat do stáje na koně a hříbata. Mohli jsme si je fotit jenom bez blesku. Dívali jsme se na koně, který běhal a předváděl se v ohradě. Nakonec jsme si koupili suvenýry. Kolem zámku je velká zahrada, rozhodně vám doporučuji se tam podívat.

Divoký Jump Park

Dlouho jsme vybírali, kam bychom jeli na školní výlet. Padla spousta návrhů, až zvítězil Jump Park. Vyrazili jsme tam 6. 6.

Park je na Jarově, cesta moc dlouhá nebyla. Na místě jsme se podívali na video o bezpečnosti a mohli jsme jít konečně skákat. Byly tam dva sály. V prvním byly trampolíny a koš na basketbal, takže se tady skákalo a házelo na koš. Mohlo se také skákat do molitanových kostek nebo hrát vybíjenou. Vše pochopitelně na trampolínách. V druhém sále byl "free jump", přes celou plochu i po stěnách trampolíny. Paráda. Po hodině skákání jsme měli čas se vydýchat a nasvačit a už jsme zase mohli

skákat. Po další hodině hurá do KFC na oběd. A potom zpátky domů.

Všem se to moc líbilo a určitě si z Jump Parku odnesli radostné vzpomínky. *Dody, foto BPav*

Orientační běh se běhá všude

S kroužkem orientačního běhu se letos naše skupina zúčastnila několika orientáků na různých místech.

První závod se uskutečnil v Poděbradech, další v Praze Rohožník a na Červeném vrchu.

Každého závodu se účastní hodně běžců z různých klubů orientačního běhu a mezi nimi i my. I když nikdo z nás neobsadil stupně vítězů, je to výborná zkušenost pro další rok. Tento běh mě moc baví, běháme lesem, parkem i mezi domy a musíme hledat kontrolky, které jsou někdy velmi dobře schované.

Podle výsledků ze závodů se ale stále zlepšujeme a to nás povzbuzuje do dalších běhů.

Myšák, foto M. Randíková

Výuka přírodopisu v terénu

Teplé květnové dny přímo vybízely, abychom vyrazili ven. 30. a 31. května proběhla výuka přírodopisu pro 6. A a 6. B přímo v terénu. Žáci měli za úkol hledat na školním pozemku zástupce bezobratlých živočichů, opatrně je odchytil, nakreslit a popsat, dokonce zkusit zařadit do systému. Mnozí lovili živočichy velmi obětavě a výsledky na sebe nenechaly

dlouhou čekat. Všechny živočichy jsme potom vrátili zdravé zpět do přírody.

Text a foto Jarmila Pexová

Prostorem a časem 1. světové války

Minulý měsíc jsme vás informovali o velkém úspěchu Marka Čejky, který napsal válečnou povídku (byla zveřejněna v minulém čísle). Marek si dojel pro odměnu na vyhlášení.

Dne 14. 6. proběhlo slavnostní vyhlášení soutěže „Prostorem a časem 1. světové války“ v Praze v Národním pedagogickém muzeu. Z 60 prací bylo vybráno a oceněno deset prací v každé kategorii. Když proběhlo vyhlášení a předání cen, které poskytl Vojenský historický ústav, četly se vítězné povídky. Obě dvě byly moc povedené, jedna z nich dokonce na stejné téma jako jsem zpracoval já. Celá akce byla moc hezká a bylo vidět, že opravdu každý si dal dost práce se zpracováním tématu. Všechny vítězné práce najdete na

<http://www.ascestinaru.cz/literarni-soutez-prostorem-a-casem-1-svetove-valky-vysledky/>

Text Marek

Redaktoři byli na výletě

O víkendu 2. - 4. 6. se parta redaktorů (konkrétně já, Fífa, Mates, ačmE, Jonáš, Myšák a Nehete) a paní učitelky Bílková a Kolpaková vydali do Frenštátu pod Radhoštěm, kde přebývá redakce spřáteleného časopisu Druhé patro. Druhohopatrovští u nás byli předloni.

V pátek ve dvě odpoledne jsme po dlouhé cestě dorazili do Frenštátu. V jejich velké škole jsme v tělocvičně odhodili batohy a čekali na ostatní redaktory z Frenštátu. Chvilka odpočinku a hurá na Velký Javorník. Vrchol hory Velký Javorník leží ve výšce 918 m nad mořem a stojí na něm skoro 26 metrů vysoká rozhledna. Pohled z ní je fantastický. Za to ten výšlap stál. Zcela utmácení jsme se po 10 kilometrech a 500metrech převýšení dotrmáceli do školy.

Ráno jsme se vzbudili, nasnídali se a vyrazili na cestu. Vlakem jsme dojeli do Kopřivnice na Dny techniky. Nejprve jsme navštívili polygon (testovací trať pro nákladňáky Tatra), kde byly připraveny všechny možné technické atrakce, od koloběžek po nákladní auta a jinou techniku. Všechny atrakce se daly vyzkoušet. V jednom stánku s chemickými pokusy jsem si třeba nechala zapálit speciální pěnu na ruce. Později jsme se vydali do výroby Tatra trucks. Po prohlídce jsme přešli do centra města a navštívili muzeum Tatry. Tam to bylo taky velice pěkné. Je škoda, že některé vozy se už nevyrobí. Po návštěvě jsme si zašli na zmrzlinu a šup na vlak a zpátky do Frenštátu.

Odpoledne nám čtyři holky z Druhého patra usmažily výborné palačinky. Pak jsme byli rozděleni do dvojic a vylosovali si jméno pověsti. Prohlédli jsme si město Frenštát a navštívili jsme místa důležitá k pověstem. Když jsme se vrátili, vymysleli jsme originální pověst na dané téma. K výletu patřila i trocha práce - zachycení dojmů, psaní do deníku a psaní pověstí. Večer nás čekalo příjemné zakončení - šli jsme na zahradu opékat buřty. A pak si dát noční kuželky. A utahání šup spát.

Ráno, když jsme se vzbudili a nasnídali se, museli jsme se zabalit a asi v devět hodin jsme odjížděli zpět do Kouřimi. Pětihodinová cesta zpět byla horší než cesta tam (i když ta trvala dokonce šest hodin). Ale víkend byl úžasný. Moc se mi líbil. Je škoda, že frenštátský časopis po patnácti letech končí.

Text Wewerka, foto náhodný návštěvník 😊

Žijeme ve škole...

Jaké dojmy měli ostatní redaktori?

(Puzzlík - P, Druhé patro - DH)

Viděl jsem lamborghini, ferrari, ford mustang... Potom jsem zavítal ke stánku se střelnými zbraněmi, ten byl vůbec nejlepší ze všech.

Lukáš Kutáč (DP)

Je těžké vybrat jeden nejlepší zážitek, ale byla to asi návštěva Dnů techniky v Kopřivnici. Já jako milovník aut jsem si to moc užila a i má skupinka holek mi tento den moc zpříjemnila. Jízda na řetízkovém kolotoči byla asi největší zážitek pro mé kamarádky, ale mně samotná atmosféra v celém polygonu přišla úžasná. Vidět na vlastní oči vznášení vrtulníku a kolem sebe mít vojáky a drahá auta, to je něco, co člověka fascinuje.

Nikol Reková (DP)

Po večeri jsme se všichni přesunuli do malé tělocvičny. Tam jsme si začali házet míči. Potom se k nám přidali úplně všichni. Nakonec z toho vznikla válka Druhé patro proti Puzzlíkům. Zatím si přespávání hodně užívám.

Ze soboty *Pavína Kantorová (DP)*

Jeden z mých nejlepších zážitků byl, jak mě Nikol donutila jít na řetízkový kolotoč. Když jsem z něj slezla, tak se mi chtělo zvracet, ale nakonec jsem to zvládla.

Katka Jurečková (DP)

Můžu říct, že to byl pěkný víkend. Při výstupu na Velký Javorník jsem málem umřel, ale ten výhled stál za to. Při výstupu jsme narazili na minizezku v korunách stromů a tam mě dostal model datla. Vypadal jak z jiného světa. V Kopřivnici na Dnech techniky jsem třeba viděl, jak to vypadá, když se auto převrátí, a jak se z auta správně dostaneme ven.

Frenštát na mě působí spíš jako jedno velké sídliště, ale historické centrum je krásné. Našli jsme tady spoustu kuriozit jako např. most, který se ze dne na den ztratil, či opuštěnou sochu v zahradě. Celkově mě brouzdání krajinou Druhého patra bavilo, ale málem jsem přitom zkolaboval.

Jonáš (P)

Na polygonu byla spousta dobrých věcí, jako třeba auta, auta nebo další auta. Ale samozřejmě i motorky, kola, vojenská technika, vrtulníky, soutěže, upomínkové předměty, stánky se slunečními brýlemi. Nejvíce se mi asi líbil stánek se zbraněmi. Mohl jsem si podržet reálnou zbraň.

Martin Kunderát (DP)

Žijeme ve škole...

Nejvíce se mi líbilo vylézt na Velký Javorník a pak rozhledna, protože rád chodím do hor a po skalách. Rád jsem potkal nové kamarády a poznal nová místa. **Fífa (P)**

Nocování s Puzzlíky? Šli jsme na Javorník. Výlet na Den techniky do Kopřivnice a do technického muzea. Palačinky na oběd, na které se všichni těšili. Nakonec odjezd (bééé!!!).

Julie Šablaturová (DP)

Nejvíce se mi líbila cesta na Javorník, jak jsme uháněli svahem v čele s Lukášem a byli jsme první. Pak jsme jenom čekali na ostatní. A druhý den se mi nejvíce líbily Dny techniky v Kopřivnici a prohlídka Technického muzea. A jelikož mám nový foťák, tak jsem dělal fotky.

Karel Šindler (DP)

Bylo to super a děti z Frenštátu byly fajn, rychle jsme se skamarádili. V haličce jsme hráli vybíjenou a dělali lumpárny. V Kopřivnici to bylo taky super, obří tatrovky mě doslova oslnily. Jel jsem na motokáře.

Mates (P)

Přátelé z DRUHÉHO PATRA jsou lepšími kamarády, než jsou u mě ve třídě. Hned od příjezdu jsme vycházeli dobře.

Nehete (P)

První den se mi líbil výhled z rozhledny na Velkém Javorníku. Cesta nahoru byla hodně strmá, ale stála za to. A druhý den? To jsme jeli do Kopřivnice podívat se na TATRY. Mohlo se ledaco vyzkoušet, tak bylo třeba dobré, jak mi hořela ruka (dali mi na ruku pěnu, kterou pak zapálili) nebo jsem měl na ruce tekutý dusík. Ale nejlepší byla vybíjená s Druhým patrem, která trvala vážně dlouho.

Myšák (P)

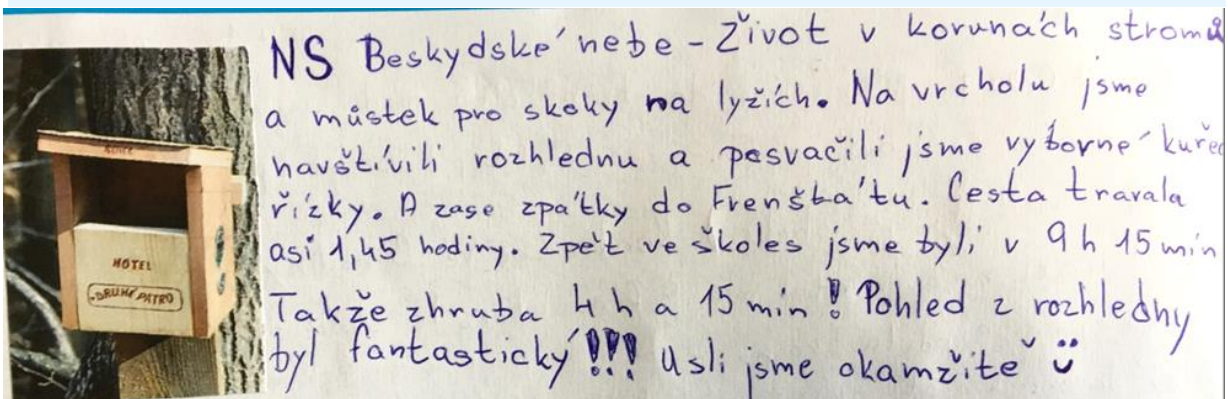
První den mi nejvíce učaroval pohled z rozhledny na Velkém Javorníku. Za tu štreku nahoru to stálo. Vidět pod sebou města, to je prostě něco, co ve Středočeském kraji moc nemáme. A druhý den na Dnech techniky? Tam jeden z nejsilnějších zážitků byl podpálení speciální pěny na ruce (byli tam profesionální chemici, takže ruka v pohodě ☺). Ale zážitků bylo mnohem víc.

Wewerka (P)

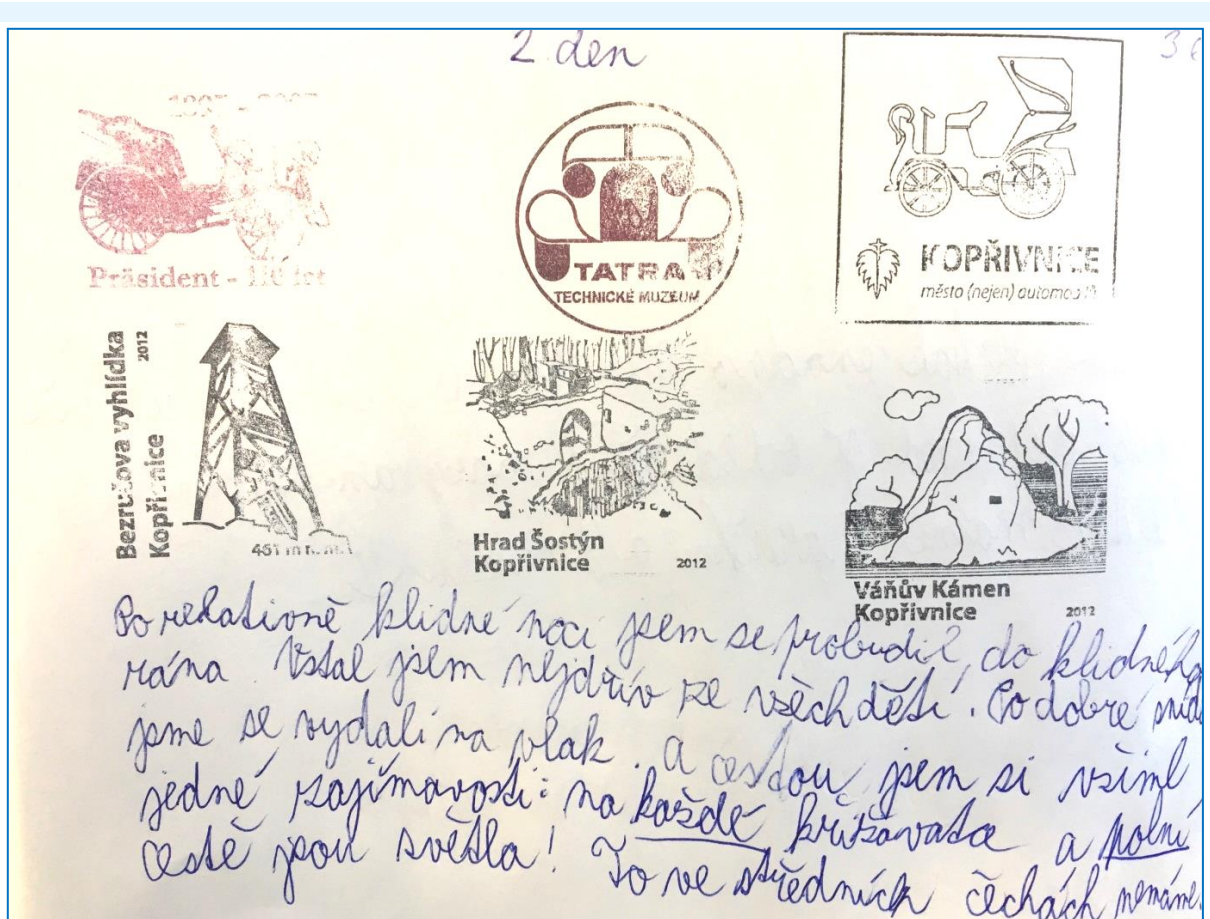
Sice jsme tu jen dva dny, ale je to super. V pátek jsme šli na Velký Javorník a potom na rozhlednu. Líbil se mi rozhled. Rozhledna měla osm pater (schody jsem nepočítala ☺). V Kopřivnici jsme byli v muzeu a v továrně. Nejvíce se mi líbila vojenská auta. Jezdily jsme s Evičkou na koloběžkách a daly jsme si dva závody, skončily 1:1 a pak jsme si dali test, který dopadl bez chyby.

ačmE (P) , foto Karel Šindler

Deník cestovatele

Pan učitel Ondryáš z Druhého patra připravil pro všech 14 účastníků expedice na Velký Javorník a do Tatry Kopřivnice deník s obrázky. Třeba by mohl být inspirací pro prázdninové výlety za dobrodružstvím.

Kolínské sportovní dny

Letošní reprezentanti školy v atletice byli úspěšní!!!

4. a 5. třída

Filip Hampejs- 3. místo ve skoku dalekém a 3. místo v hodu kriketovým míčkem

Jiří Blahout- 4. místo v běhu na 60m

Veronika Miklašíková- 4. místo v hodu kriketovým míčkem

6. a 7. třída

Petr Barabáš- 2. místo v běhu na 1000m

Šimon Kratochvíl- 3. místo v běhu na 1000 a 2. místo v běhu na 60m

8. a 9. ročník

Diana Šmigelská - 3. místo ve skoku vysokém a 5. místo ve skoku dalekém

Bára Pavelková- 3. místo ve skoku dalekém

Ondřej Štuller- 7. místo v běhu na 1000m

M. Hampejsová

Zajímáme se o své okolí...

Mistrovství Česka Ultra SkyMarathon® 2017 - Martina Hampejsová je mistryně ČR!!!

Některým pedagogům i žákům bylo na konci května divné, že Martina Hampejsová chodí ze schodů pozadu. Proč? Protože to po jejím výkonu na mistrovství jinak ani nešlo!

„28. května se konalo Mistrovství Česka Ultra SkyMarathon® 2017 v Beskydech. Trasa dlouhá 89 km vedla beskydskou přírodou, vybíhalo se z Bystřice, cesta z velké části po polských hranicích, převýšení 4,7 km.

To ráno jsem vstávala už ve 4:20, abych stihla posnídat v klidu kávu, banán a nějaké cereálie, a taky proto, že jsme museli být na startu o 30 min dřív kvůli výkladu k trati, např. kde jsou hodně prudké sešupy z kopce (mnozí si v tom fofru odřou ruce, lokty i kolena), kde jsou občerstvovačky a jak třeba neminout kontroly, protože jinak se musí člověk vracet. V 6.00 bylo odstartováno. Počasí ideální, hole, batoh naplněný vodou a nějakým jídlem a hlavně mapa a telefon, kde jsem měla staženou celou trasu. Hned po pár set metrech nás navedli do terénu, ve kterém jsme se pohybovali po celou dobu až na pár asfaltových částí,“ *tak začíná vyprávět o svém úžasném úspěchu novopečená mistryně ČR v Ultra SkyMarathonu.*

„Vzhledem k občasnému bloudění na trase nějaký ten kilometr přibyl snad každému. Během běhu jsem se ujišťovala na každé křižovatce o správnosti směru, kontrolovala mapu v mobilu a stejně bohužel občas - Hm, aha, jdu blbě, tak honem zpátky... Naštěstí to nikdy nebylo moc kilometrů. Na začátku jsem se držela jedné z mladých reprezentantek, ale ta na jednom z technických úseků funěla, ani neběžela moc rychle, tak jsem si řekla, že se s ní nebudu zdržovat, a vyrazila jsem sama vpřed. Myslela jsem si, že poběžím na pohodu, že se cestou pokochám, užiju si krásy Beskyd... jenže jak jsem se dostala dopředu, už mi to nedalo a nechtěla jsem zůstat pozadu. A bylo po kochání. Cestou jsem měla zprávy z trati o ostatních ženách – máš 10 minut náskok, to dáš, to udržíš – a to byl vždy pro mě hnací motor.“

Přeci jen se ubíhajícími kilometry dostavovala únava, povzbuzením pak bývají i nezbytné občerstvovací stanice (podávají se třeba banány, meloun, müsli, nápoje), kde se každý snaží nabrat alespoň trochu sil a rychle si malinko odpočinout.

Zajímáme se o své okolí...

„Rozhodně nejsem typ, který by závod vzdal, ale po devíti hodinách byl přeci jen cíl ještě daleko. A tady mi psychicky pomohl můj odpočatý bratr Pavel (letos kvůli zranění neběžel celou trasu). Jednak vedle mě běžel posledních 25 km (já už měla v nohách přes 65 kilometrů!) a jednak sledoval trasu v mapě. A ještě cestou sršel vtípem. Jeho trefné poznámky pro mě byly hnacím motorem, ale už jsem neměla sílu na ně odpovídat. Během závodu mi nikdo nesmí pomoci nic nést - třeba batoh nebo hole, ale běžet s sebou může kdokoli. To je fakt velká podpora a je to celkem na trati běžné. Už začínala být nekonečná! Za jak dlouho že je další občerstvovačka? Za 10-15 kiláků? To dám! A když se pravidelně ozývalo ostré „pííp“ z bratrových „chytrých“ hodinek za každý ukrojený kilometr – páni, i to byla velká psychická posila před blížícím se cílem.“ **Martina vypráví, jako by se nic nedělo.**

„Nesmírně důležitým pomocníkem je hlava. Pokud si věřím, že to dokážu, a hlavně, přesvědčím sama sebe, že to dokážu, že na to mám, je šance větší. A tak mi často, když jde do tuhého, zní v hlavě moje mantra – to dáš! – pořád dokola. Nebo si vzpomenu na Emila Zátopka a jeho obrovské úsilí a boj, který se mu odrážel v obličejí, když běžel, a říkám si, že na tom ještě nejsem tak mizerně, že se ještě tak nešklebím. ☺ A jak říká mistr: „Když nemůžeš, tak přidej!“

A jak to dopadlo?

„Byla to obrovská dřina a především díky Pavlovi jsem nepolevila a úspěšně doběhla až do cíle. Poslední kilometry jsem si doslova odškrtávala a čekala na každé pípnutí hodinek. Vyčerpání bylo obrovské, ale radost ještě větší, dokázali jsme to, jsme dobrý tým! Ať žijí „ŠNECI na MAX“!

A my dodáváme: Ať žije naše Martina!

Martina, která běhá Sky závody pravidelně, si doběhla pro zasloužené vítězství s časem 12:30:10! 89 km s převýšením 4,7 km! Jako jediná z žen se dostala pod 13 hodin a její čas na úrovni byl – jak se říká mezi běžci - o parník před dalšími v pořadí. Druhá závodnice pak byla o více než půl hodiny za ní, třetí doběhla ještě později.

„V neděli ráno bylo vyhlášení. Zvítězila jsem na mistrovství Česka v Ultra SkyMarathonu 2017. Získala jsem krásný pohár, dres pro vítěze a poukaz na běžecké boty La Sportiva od Hudy, partnera závodu.“

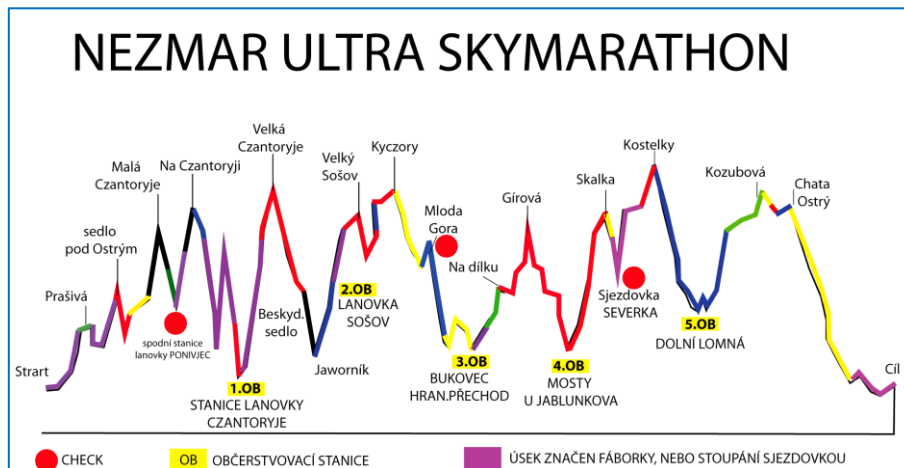
Co dodat? Gratulujeme a jsme pyšní, že na naší škole učí takto skvělá sportovkyně!

B. Pavelková

Dva vítězové letošního Mistrovství Česka Ultra SkyMarathon® 2017
foto Lukáš Podolák, autorka karikatury Zdena Divišková 9.A

Trasa závodu:

Zajímáme se o své okolí...

4 důvody, proč navštívit Frenštát pod Radhoštěm

1. Velký Javorník

Velký Javorník je jedním z nejvyšších vrcholů v okolí. Při výstupu můžete potkat např. ministezku v korunách stromů anebo skokanský můstek, který připomíná našeho skvělého skokana Jiřího Rašku. Na vrcholu pak stojí rozhledna, ze které je nádherný výhled do okolí. Ale pořádně se při výstupu nadřete.

2. Centrum města

Uvnitř sídliště leží zachovalé a malebné centrum města. Zdejší náměstí zdobí kašna Neptuna s velrybou, domy na náměstí mají podloubí a celkově působí velmi romanticky. Najdeme tu však zajímavost. Ve stěně jednoho domu jsou hodiny, které nejdou a jsou ještě nakřivo.

3. Kopřivnice

Město Kopřivnice je plné lákadel. Mezi známé pamětihodnosti patří Muzeum fojtství, Lašské muzeum, nebo zřícenina hradu Šostýn. Sídlí zde automobilka TATRA, která zde má i muzeum.

4. Technické muzeum TATRA v Kopřivnici

Muzeum této automobilky ukrývá např. bývalou vládní limuzínu TGM, první nákladní vůz, či slavný vlak Slovenská strela z roku 1936, který stojí před vchodem do muzea. Tento vlak jezdil na tehdejší poměry neuvěřitelnou rychlostí – téměř 150 km/hod!
Tak hezké potulování!

Text a foto Jonáš, foto internet

Zajímáme se o své okolí...

Letecký den v Čáslavi

V sobotu 20. 5. jsme vyrazili na Den otevřených dveří na leteckou základnu do Čáslavi. Koná se jednou za dva roky. Letos se zde sešlo na 40 tisíc návštěvníků, kteří viděli mnoho druhů letadel a akcí. Celá akce se mi líbila, hlavně přestavení světoznámé akrobatické skupiny Red Bull Flying Bulls, která ukázkově létala ve formaci a dělala různé akrobatické kousky. Dále jsme mohli vidět ukázkou záchranné mise, kdy se lano z vrtulníku zaháklo za nosítka, kde ležel raněný, a postupně ho záchranáři vytáhli nahoru a přepravili do bezpečí. Všichni s nadšením sledovali ukázkou našich bojových stíhaček JAS-39 Gripen a zajímavé také bylo, když nám hlasatel říkal, že tento letoun snese přetížení až 9G. Mohli jsme také vidět další formace, kde letěly italské letouny Eurofighter a nejrozšířenější stíhací letouny F-16 řízené belgickými piloty.

Text Alex, foto z internetu

Šílenství točících se hraček

Byly časy, kdy všichni jojovali a hrály POKEMON GO, dnes šílí se spinnery.

Ano, je to tak a trend spinner se šíří dál. Asi jste čekali, že takovou věc nemohli vymyslet jinde než v Americe.

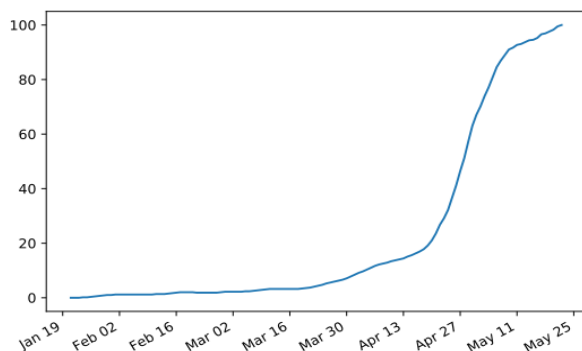
Spinner si připisuje chemická inženýrka Catherine Hettingerová, byl vyroben už v roce 1993 a měl pomáhat dětem s ADHD, autismem a podobně.

Tohle je výzkum, který zachycuje (podle Google) nárůst používání spinneru v roce 2017.

To, co jsem vám teď sdělil, je fajn, ale být vámi, paní učitelce se to vysvětlovat nepokoušejte nebo přijde oblíbené „Dostaneš to na konci roku!!!“ I když mezi námi by to posledních pár dní školy takový problém nebyl.

Mates, foto z internetu

Zajímáme se o své okolí...

Ahoj, voda čeká

Jako každý rok jsme se skautem jeli na vodu. Letos jsme sjížděli Otavu.

V pátek večer jsme přijeli do kempu v Sušici a další den ráno jsme vyrazili na cestu. Cesta byla zábavná, a protože bylo vedro, neobešlo se to bez cákání a následného převrácení lodi. Vody je dost, nikde jsme nedřeli a sjížděli jsme téměř všechny jezy. Přes poledne byla pauza a vařilo se jídlo – co kdo měl – těstoviny, polévka, guláš a pak něco sladkého, aby bylo dost energie až do večera. Druhou noc jsme strávili v kempu v Hošticích a v neděli jsme pokračovali do cíle a

tím byly Strakonice. Sluníčko páliło celý den, voda už byla pomalá, a tak jsme museli trochu zabrat. V takovém vedru jsme byli častěji ve vodě než v lodi ☺. Ale cíl byl nakonec dosažen. První den jsme urazili 22km a druhý 12,5km. Počasí nám přálo, a to až moc, a okolí Otavy je moc pěkné. Domů jsme se vrátili všichni v pořádku, jenom trochu červení.

Mišon

Zase brigáda

V červnu se konala další skautská brigáda, tentokrát na našem tábořišti v lesích nedaleko Vlašimi.

Na tábořiště jsme jeli my skauti s naším vedoucím a pustili jsme se do likvidace starých laviček u ohniště. Dřevo jsme nařezali a uklidili do dřevníku – bude využito na příkládání do kamen. Na našem táboře se totiž vaří na starých kamnech, v kterých se topí dřevem. Chudák kuchař, když je venku

pařák! S sebou na brigádu jsme přibrali i tři skautky, které měly na starost vyčištění studánky v lese. Je to pramen čisté pitné vody, kterou používáme na pití a vaření během táboření. Práce nebylo až tak moc, tak jsme celý tábor prošli, všechno zkontrolovali a dělali plány na příště. Taky jsme všichni vybalili spousty jídla, které nám

naše hodné maminky nabalily, a podělili se mezi sebou. Už se těším na léto na tábor. Vedoucí slíbil, že budeme vyrážet na výpravy podle mapy a buzoly a že se pustíme do stavby nového mostu přes potok, který teče kolem našeho tábořiště.

Mišon

Zajímáme se o své okolí...

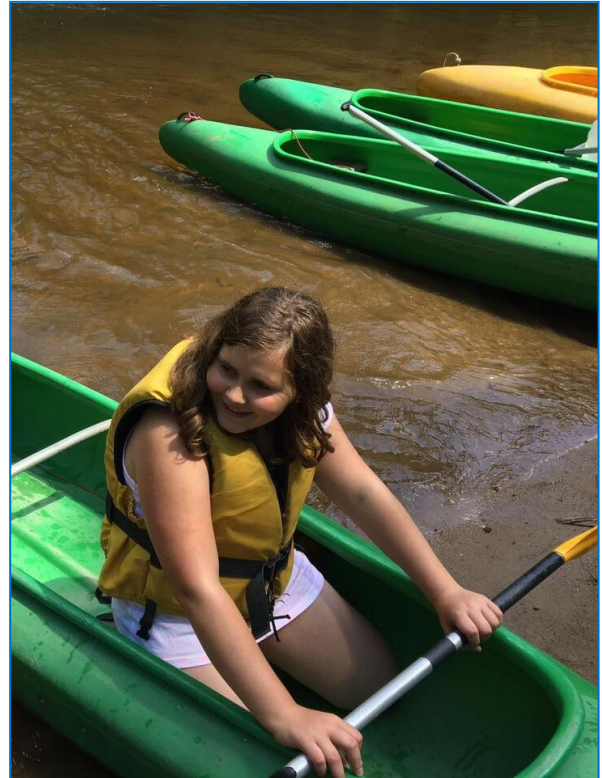
Okolo Třeboně...

Okolo Třeboně se nepasou jen koně, ale dá se tam skvěle taky jezdit na kole. Jeden náš letní kolový výlet byl okolo celého rybníku Rožmberk. Třeboňsko je vyhlášeno svými rybníky, které založil Jakub Krčín z Jelčan a rybník Rožmberk je největší rybník u nás. V každé restauraci prodávají rybí speciality, a tak jsem mohla ochutnat kapří hranolky. Jestli rádi jezdíte na kole, ale neradi šlapete do kopce, tak u Třeboně je to pro vás to nejlepší. Tam žádné kopce nejsou.

Text a foto ačmE

Jela jsem Lužnici!

Jednu sobotu v červnu jsme celá rodina vyjeli do Nové Hlíny u Třeboně za kamarády mamky. Čekalo nás tam překvapení – rychle jsme si měli dát věci do pokoje a to, co budeme potřebovat během dne, jsme měli dát do sudu! Potom jsme autem přejeli do Suchdolu nad Lužnicí a tam jsme si půjčili tři lodě (čtvrtou měl mamčín kamarád již na autě). S Tinou jsme nafasovaly vestu a bylo jasné, že JEDEME VODU – stejně jako jeli ŠPUTNI NA VODĚ (to je moc hezký film pro celou rodinu). Já jsem se tři čtvrtě cesty plavila s mamkou a pak jsem se vyměnila s Tinou a jela jsem s tatškou. S mamkou jsme byly skoro pořád vepředu a mamka říkala, že neví, co má dělat, abych přestala tak rychle pádlovat – moc mě to bavilo. Jednou jsem dokonce pádlovala proti proudu, protože jsme se zasekly na kamenu a mamka vylezla z lodě, aby nás z toho dostala, a já jí ujela. Ale pak jsem se pro ni musela vrátit.

Celkem jsme ujeli 13,5 km, sjeli jedny peřeje, přes jeden jez jsme museli lodě přenést, protože je nebezpečný a nesmí se na něj.

Moc mě to bavilo a doufám, že to nebylo naposledy.

Text ačmE, foto rodinný archiv

* * * * *

Spejbl s Hurvínkem tráví letní prázdniny na chatě. Jednoho odpoledne přijde sousedka na kus řeči a najde jen Hurvínka. „Kde máš tatínka, Hurvínku?“ „Leží v nemocnici, spadl do díry a zlámal si obě nohy.“ „No to je strašné, chudáčku. A co tady děláš takhle sám?“ „Ale nic, pořád ještě kopu a hledám poklad.“

Mánička se ptá Hurvínka: „Hurvínku, co bys chtěl dělat, až budeš velký?“

„Chtěl bych v divadle rozdělovat role.“

„Tak to je tedy velká zodpovědnost!“

„Co by? Dáš na každý záchod jednu roli!“

Zajímáme se o své okolí...

Veletrh vědy nám přinesl mnoho nových poznatků

Veletrh vědy, konaný na pražském výstavišti v Letňanech, nás provedl mnoha zajímavými poznatky.

Veletrh měl více jak 800 expozic, a tak nám ani celý den nestačil, abychom si vše prohlédli. Viděli jsme třeba největší dron ve střední Evropě a poslechli si vyprávění, jak se pomocí dronu fotí různá zákoutí naší planety např. vysoké rakouské Alpy, Krkonoše, příbramské podzemí či České Švýcarsko, K2, Kilimandžáro, anebo amazonský prales v Ekvádoru. V expozici české mincovny nás zaujala mince, která váží 500 kilo a měří v průměru 90 centimetrů. Seznámili nás s funkcí elektronového mikroskopu nebo s elektrickou činností srdce. V zábavné vědecké show jsme ochutnali tekutý dusík se šťávou a rýžové křupky s dusíkem. Kouřilo se nám od pusy a z nosu a bylo to ledové. Pavel Suchan a Pavel Liška povyprávěli o vesmíru, Slunci i o hvězdách. V kopuli planetária jsme procestovali vesmír. Prohlédli jsme si různé modely sestavené ze stavebnice Merkur nebo nejnovější typ elektroautobilu. Robotů zde bylo dost a každý uměl něco jiného. Zaježdili jsme si na vysokém kole a vyzkoušeli závodit s autodráhou, která byla poháněná magnetem na vařečce. Načerpali jsme plno poznatků a pobavili se. Byl to zajímavý zážitek. Veletrh navštívilo podle organizátorů 17 000 lidí. Byl to již 3. ročník.

Text a foto stavebnice Merkur Myšák a Fífa

* * * * *

Hurvínek se Spejblem jdou na procházku. Najednou se Spejbl otočí a křičí: „Jéje, Hurvajš, musíme se vrátit, nebo vyhoříme! Zapomněl jsem vypnout žehličku.“
Hurvínek ho uklidní: „Neboj, taťuldo, nevyhoříme. Já jsem zase zapomněl v koupelně vypnout tekoucí vodu z kohoutku!“

JAN BUG
IX.A
2014

TOP 5 MOMENTS OF 9.A

When we were in seventh class, we were on skiing trip. This trip gave us a lot of memories, which can't be forgotten. Seven days with our friends were full of laugh and fun. I want one more time!

That same year we were in IQ Landia in Liberec. It was our summer school trip. We learned something new and we made our friendships better. I look forward to school trip this year!

It's already tradition. We organize meetings every summer holidays, since sixth class. We are just sitting near the fire and talking about enjoyments. Normally it's on my garden, but this year it'll be more bigger!

Somebody of us were in Britain in eighth class. It was definitely one of our best enjoyments. You can find a video about this trip on YouTube - it names Anglie Trip 2015. Never forget!

This story is more funny than enjoyments. When our teacher left us in third class, we got new teacher. And she was horrible! She never calling names to us and most of us were crying home because of her. So our parents signed a petition and we threw her out of school!

Honza Bug, 9.A

Questions for Teenagers

Hi, I decided to do a little research in my project. And here are the results I've worked on with Google Forms.

My first question was, "What are you doing in your free time?"

60% The percentage of people answered that they play computer games

20% responded that they were out

5% said they were in the brigade

And 15% of people answered, not much

My second question is, "How many times a day do you use the phone?"

All 100% answered, every day at least 10 times!

My third question is, "How often do you go out?"

33.3% The percentage of people responded every day

33.3% Percentage of people once a week

33.3% Percentage of people a couple of times a week

My fourth question was, "Do you do some sport?"

An incredible 60% of people said they did not do any sports.

And my last question is about the school; on this question I asked, "How much time do you devote to school every day?"

70% The percentage of people answered that they spend at least 1 hour.

And the remaining 30% responded that they did not spend time with the school in their free time.

Ondřej Šněžik, 9.A

Myslíme si...

Devítky řádily na Lipně

Každý rok se deváté ročníky vydávají na dva dny někam výletit. A trvalo dlouhých devět let, než se dostalo na nás!

Domluveným místem pro výlet se stalo Lipno, kam jsme obě dvě třídy devátého ročníku společným autobusem vyrazily a kam jsme také o zhruba čtyři hodiny později bezpečně dorazily. Ubytovali jsme se v pokojích po 7-10 lůžkách a hned vyrazili do lanového parku, kde jsme strávili další dvě hodiny lezením po lanech a překážkách mezi stromy. Návštěvu lanového parku jsme zakončili jízdou přes kladku a zamířili na pokoje, kde jsme se převlékli do

plavek a spěchali k Lipnu, jelikož se nám paní učitelky podařilo přesvědčit, že se ve vodě neutopíme a ani nám nehrozí sežrání žralokem. Voda byla osvěžující, s bahnem jsme se vyřádili jako malí a pak již pospíchali na večeri do chaty Lanovka, kde jsme byli ubytovaní. Po večeri jsme vyrazili na procházku, a tak vybíjeli energii získanou ze sladkostí, pro které pořad někdo trajdal do vedlejšího obchodu. Večer probíhal asi tak jako všude jinde na školním výletě či na táboře - návštěvy pokojů, courání se po chodbě a obtěžování spolubydlících nadměrným hlukem. V deset hodin jsme umytí uléhali do postelí, a jak to tak bývá, nebylo to důsledkem vyčerpání, ale jelikož jsme museli. Do ranních hodin jsme se pokud možno tiše mezi sebou bavili a přes mobilní telefony, jež byly na listě povinných věcí s sebou, komunikovali s ostatními spolužáky, lépe se spolužačkami. Přišlo mi, že jsme vstávali dříve, než jsme usnuli, a už v půl deváté jsme seděli v jídelně na snídani. Následovala nudná část, jako je balení a úklid. Vesměs čisté pokoje jsme opustili, svá zavazadla si uložili do autobusu.

A hurá na pěší výlet na stezku v korunách stromů

Kopec snad v úhlu devadesát stupňů jsme někteří vyšli, někteří vyjeli lanovkou, ale všichni jsme se nějak dostali nahoru. Na stezce jsme si po celou dobu užívali nádherný výhled a překonávali připravené mini překážky. Hlavní vyhlídková centrála měřila 40 metrů, a kdo si připlatil, sjel z této rozhledny prudkým tobogánem. Nyní nám už nic nebránilo vyrazit domů. Cestou jsme se stavili ještě v McDonaldu na obědě a už pokračovali směr Kouřim. Byly to super dva dny, jen škoda, že jich nebylo víc.

Text Honza, foto Hana Borová

Myslíme si...

Co mi vzala a dala škola?

Do školy musí chodit každý, ať chce, nebo nechce a i těm, kteří do ní chodit nechtějí, škola něco dala.

Jasně, v první řadě žákům škola dává základní vzdělání pro život - čtení, psaní a základní počty a další vědomosti. Ale ve škole poznáváme mnoho nových lidí, kteří jsou schopni nám něco předat v pozitivním i negativním smyslu. Ve škole si také užijeme mnoho legrace a skvělých zážitků. To stejně platí dle mého názoru i o učitelích, kterým škola kromě zaměstnání a platu jistě dává zkušenosti do dalšího vyučování. Bohužel škola i dost bere. Všem škola sebrala hodně času a energie, některým dokonce chuť do života a řekl bych, že učitelům bere hlavně jejich nervy. A jak jsem na tom já? Škola mi dala hodně. V první řadě hodně zkušeností, ať dobrých či špatných. Potom určitě mnoho vědomostí, kamarádů a lidí, na které nezapomenu, smích, pláč, motivaci, demotivaci, lásku i nenávisť, dobré obědy a spoustu dalšího. Věcí, které mi vzala, už tolik není - čas, energii, místy dobrou náladu. To, co si ale mnoho lidí neuvědomuje, je, že co dostaneme nebo je nám vzato, to nám nebere škola samotná, ale lidé v ní. A každý jednotlivec, učitel, žák nebo kuchařka by měl lidem kolem sebe předat jen to nejlepší, jako jsme se o to my snažili těch našich devět let. Alespoň někteří.

Marek

Někteří odcházející devátáci odpovídají na zvědavé otázky zůstavších

Wewerka a ačmE se ptaly:

1. Která informace tě za těch devět let nejvíc překvapila?
2. Kolikrát jsi byl za těch devět let zamilovaný? A jsi zamilovaný teď?

Zdena	1. Vybrání naší školy do Anglie 2. Třikrát. Ne.	Matěj D.	1. Že jsem udělal přijímačky. 2. Jednou. Ano.
Marek	1. Když mi Radek Banga řekl, že jsem nejarogantnější člověk, kterého kdy potkal. 2. Jednou. Ne.	Ondra S.	1. Že jsem se dostal na střední. 2. Šestkrát. Ano.
Petr	1. Jídelníček ☺. 2. Pětkrát. Ne.	Ondra Št.	1. Obědy. 2. Nikdy. Ne.
Verča	1. Jak naši školu vybrali do Anglie. 2. Čtyřikrát. Ne.		

Mates a Filip se ptali:

1. Jaký předmět tě bavil nejvíc?
2. Co tě vůbec nejvíc bavilo ve škole?

Matěj š. 1. Hudební výchova. 2. Přestávky.	Kačka 1. Výtvarka. 2. Poslouchání písniček.	Ondra Šk. 1. Tělocvik. 2. Domácí úkoly.
Marek 1. Matematika.	Matěj D. 1. Výtvarná výchova. 2. Obědy.	Kryštof 1. Matika. 2. Vtipné hodiny.
Ondra Št. 1. Tělocvik. 2. Obědy.	Ema 1. Výtvarka. 2. Malování.	Kamila 1. Tělocvik. 2. Povídání o hodině.
Míra 2. Práce na počítači.		

Myslíme si...

Paní učitelka Bílková se ptala:

1. Po devíti letech školní docházky víš, co bys chtěl a co nechtěl od svých učitelů. Jaké vlastnosti by měl mít učitel? A jaké ne?
2. Jaký učitel nebo učitelka tě na základní škole nejvíc inspiroval, potěšil, rozuměl ti. Kdo si zaslouží tvé ocenění. A proč?
3. Co očekáváš příští rok, na co se těšíš?

Kamila

1. Ochotný, vstřícný, ale neměl by být výbušný, nepřijemný.
2. Všichni tak nějak stejně.
3. Těším se na nové lidi, pěkný prostředí, mám tam celkem dost lidí, se kterými se bavím.

Ondřej Šk.

1. Příjemný, vtipný, upřímný, ale ne zlý a vzteklý.
2. Paní učitelka Hampejsová a Niklová pro vtipnost a usměvavost.
3. Vůbec se ze ZŠ netěším. Snad na nové kamarády, dobré známky...

Katka F.

1. Měl by být ochotný, chápavý, když mi něco nejde, usměvavý. Naopak by neměl být neochotný, nepřijemný, urvaný.
2. Paní učitelka Svobodová, je nám nejbližší a chápe náš humor.
3. Těším se na nové kamarády, učitele a zážitky.

Diana

1. Hodný, smysl pro humor, férový, ale neměl by být nespravedlivý, agresivní.
2. P. uč. Hampejsová a Randíková- to, že sportují, je super, p. uč. Niklová – má smysl pro humor, p. uč. Hřebíčková- je spravedlivá.
3. Zjistím, jak to chodí na jiné škole než tady, budu se moci věnovat sportu a těším se i na nové lidi.

Tomáš P.

1. Smysl pro humor, blízký vztah k žákům, pochopení, trpělivost, neměl by být moc měkcejší, hodnej.
2. P. uč. Svobodová
3. Doufám, že na SŠ budou učitelé v pohodě, budou umět vysvětlit látku a nebudou dávat kule.

Marek

1. Měl by mít rád děti, rozumět jim, a pokud je to učitelka, mělo by se na ni dát koukat 😊. Neměl by být zlý, neempatický, přísný.
2. Jako učitel pan Macháček, protože je v pohodě. Jako učitelka- skoro všechny, protože ta škola je tu klidná.
3. Těším se na nové lidi – učitele a (snad) inteligentní spolužáky.

Katka B.

1. Milý, hodný, ochotný, ale někdy i přísný.
2. P. uč. Kubelková, skvěle poradí.
3. Těším se na nové kamarády.

Kateřina S.

1. Milý, ochotný, vstřícný, přímý.
2. P. uč. Niklová (třídní), protože nás měla ráda, i když jsme udělali nějaký průšvih.
3. Těším se, až poznám nové učitele a spolužáky.

Honza

1. Měl by mít trpělivost, smysl pro humor, soucit, určitě ne podezřívavost a nedůvěru, choleričnost.
2. Viktor Čížek, měl skvělý smysl pro humor, byl skoro jako kamarád. A Pavel Macháček, protože je pohodář, klidšas, hodně tolerantní.
3. Na nic...celou dobu jsem se těšil, až odsud vypadnu, ale teď bych odtud nechtěl odejít. Vše bude jen horší.

Dominika Š.

1. Měl by být ochotný pomoci, přátelský. Ne nervák.
2. Těším se na nové lidi, v podstatě na nový život.

Anička

1. Měl by být hodně komunikativní, loajální, nevybírat si jen jednu stranu, měl by mít široký rozhled. Neměl by být cholerik.
2. Inspiraci chytám jinde, asi jsem si s nikým speciálně neporozuměla.
3. Těším se na nové spolužáky, učitele, nové zkušenosti.

Kryštof

1. Takové, jaké mají - být upřímný, vstřícný, bez předsudků. Neměl by škatulkovat podle prvního dojmu.
2. Všichni, co nás od 6. třídy učili, mají něco dobrého, ale paní učitelka Hampejsová je nejhodnější a nejvstřícnější.
3. Těším se na nový začátek, poznám nové lidi, některé už znám. Na učitele, kteří jsou v pohodě. A hlavně na intr, že vypadnu z téhle díry 😊.

Myslíme si...

Máme druhé místo ve své kategorii!

Cvičím už druhý rok aerobik v Českém Brodě, oddíl Corridor. V letošní sezoně jsme postoupily do kategorie B - sportovní týmy od 10 do 12 let. Soutěž se nazývá MISTRY S MISTRY. Loni jsme ve své kategorii byly první v ČR. Letos jsme pilovaly novou skladbu, ke které nám hrála píseň Sofie. Cvičí nás celkem deset. Vše nacvičit není nic lehkého. Postoupit do celorepublikového finále byl náš sen. Absolvovaly jsme závody v Liberci, Olomouci, Plzni, Litomyšli a v Praze. Velké finále se konalo v

nádherné hale v Pardubicích. Tam jsme se 10. 6. 2017 probojovaly mezi šest družstev. Napětí bylo veliké. Moc jsme se snažily a získaly jsme druhé místo v ČR! Naše píle se vyplatila. Ale byla to dřina.

Klára Vaňkovská 3.C

Šampionky z 2. B

Květen byl pro dívky z 2. B mimořádně šťastným měsícem. Hned tři slečny - Adélka Černá, Daniela Stránská a Karolína Holubová z této třídy si přinesly domů z různých soutěží nějakou medaili nebo pohár vítězů.

Adélka Černá se 7. 5. účastnila v Cerhenicích závodů v karate. Rozhodně se nedala zahanbit a ukázala, že umí, a obsadila krásné 2. místo.

Dalším skvělým talentem je Daniela Stránská, velmi nadějná gymnastka. Mohli jsme ji vidět i na školní akademii, kde předvedla úžasné gymnastické číslo. V květnu se Dáňa zúčastnila 39. ročníku soutěže o Putovní vázu v Horních Počernicích, kde vybojovala krásné 3. místo.

Třetí úspěšnou druhačkou je Karolína Holubová, která se stala vítězkou v okresním kole malířské soutěže „Požární ochrana očima dětí“, a její práce postupuje do krajského kola.

Děvčata, moc vám všem gratulujeme a jsme na vás pyšní. Cesta za úspěchem je těžká a vyžaduje hodně píle a trpělivosti. Někdy přináší zklamání, jindy zase velkou radost. Na té vaší cestě vám přejeme hodně štěstí a radosti.

Spolužáci a R. Vedralová

Co mi dalo (a vzalo) psaní do Puzzlíku

Letos končí řada dlouhodobých redaktorů. Někteří pracovali pro Puzzlík až pět let! Stali se z nich suverénní autoři, kteří se poperou s jakýmkoli úkolem. Chtěla bych jim jménem svým i jménem vedení školy poděkovat za mnoho krásných textů a popřát jim, aby byli úspěšní na svých nových školách a třeba i v psaní pokračovali!

M. Bílková

Poslední příspěvek napsal Honza, Marek, Mates a Oliva:

Pravidelné psaní do školního časopisu mi mnohé dalo. Baví mě psát, baví mě vytvářet. Baví mě vymýšlet větné vazby, aby text nebyl nudný. Každoměsíčním psaním článků se vylepšuje jak můj pravopis, tak smysl pro návaznost, logiku a psaní obecně. Puzzlík pro mě tedy byla možnost, jak se zdarma zdokonalit v něčem, co mě baví. Kdybych měl porovnat, jak se mi psalo v šesté třídě, kdy jsem s Puzzlíkem začínal, a jak teď, tak jsem si přinejmenším více jistý tím, co píšu, a psaní či vymýšlení příběhu mi trvá podstatně kratší dobu. Velkým bonusem celé doby byly různé akce a soutěže, kterých se náš časopis

účastnil a díky nimž jsme několikrát za rok vyrazili místo vyučování do světa. Pěkné zpestření stereotypních školních let.

Je samozřejmé, že někdy přijdu domů pozdě nebo ve mně jednoduše převládá lenost a jsem pak otrávený, že ještě musím napsat články. Ale oproti kladům jsou tyto "zápory", dá-li se to tak nazvat, minimální. Bezpochyby pro mě byl Puzzlík neodlučitelně součástí základní školy a já se s ním loučím stejně, jako s našimi devíti lety pobytu zde.

Honza

Do školního časopisu píši pravidelně již asi pět let a za tu dobu mi to dalo i vzalo pár věcí. V první řadě mi jistě psaní vzalo nějaký ten čas. Ačkoli, když o tom zpětně přemýšlím, tak ho nebylo tolik, protože na článcích jsem trávil maximálně dvě hodiny, což je za měsíc docela zanedbatelné. A co mi psaní dalo? Určitě dobré zkušenosti, protože jsem prošel nejedním školením o tom, jak psát dobré články, a nejedním workshopem, které byly na vyhlášení výsledků soutěží (celou dobu mého psaní byl Puzzlík více či méně úspěšný v krajských i státních soutěžích). Poznal jsem díky tomu i pár nových lidí. Jsem rád, že jsem se kdysi rozhodl do časopisu začít psát, a doufám, že Puzzlík bude pokračovat a bude mít pořád dostatek redaktorů.

Marek

Začalo to letos na začátku roku. O přestávce přišla paní učitelka Bílková a ptala se, kdo by chtěl psát do časopisu, a tak jsem se hned přihlásil. Hned první schůzku jsme si vybrali přezdívkou. Na svůj první úkol si nevzpomenu, ale hrozně mě to chytlo. Moje nadšení ještě vzrostlo, když paní učitelka Bílková a Kolpaková vymyslely školení, na kterém jsme i spali. A jarní

návštěva Frenštátu pod Radhoštěm už byla jen sladká třešinka na dortu. Chci moc poděkovat paní učitelce Bílkové za novinářskou zábavu. A jestli chcete zažít zábavu a naučit se spoustu užitečných věcí jako třeba psát články, tak se přihlaste do redakce! (od páté třídy).

Mates

První školní den v tomto roce jsem se chtěla zapsat do nějakých kroužků, které by mě bavily. Do třídy přišla paní učitelka Bílková a nabídla nám šanci psát do Puzzlíku. Tápala jsem, jestli chci psát nebo ne, a kdyby nezvedla ruku moje kamarádka Ema Alexandrová, tak ani tento článek bych teď nepsala. Naše šéfredaktorka paní učitelka Bílková nám začínajícím redaktorům uspořádala dvoudenní pobyt ve škole (ještě s paní učitelkou Kolpakovou). Za celý rok se stalo hodně věcí a zážitků a to vám chtějí redaktori předat. U některých se totiž zasmějete natolik, že je musíte říct kamarádům. Začala jsem psát, protože mi to přišlo i jako nová zkušenost. Myslela jsem, že budu v redakci víc než jeden rok, ale dostala jsem se na gymnázium do Kutné Hory. Třeba i tam budu psát do školního časopisu!

Oliva

Ptáme se...

Úspěšná Adéla Poláková

Adéla z 5. A cvičí aerobic za klub AK DODO Kostelec nad Černými lesy, speciálně komerční aerobic s náčiním, na mistrovství ČR v týmové soutěži se svým týmem vyhrála! Ptali jsme se jí:

1. Jak dlouho se tomuto cvičení věnuješ?

V Kostelci jsem dva roky, ale celkem už pět let, soutěžím individuálně i týmově.

2. Jak často trénuješ? Jak stíháš cvičení a školu?

Třikrát týdně. Stíhám těžko, ale dá se to.

3. Co tě na aerobiku nejvíc baví?

Mám nové kamarádky. Baví mě rytmický tanec. Baví mě, že vedle aerobiku máme hodiny zaměřené sportovně, děláme gymnastiku.

4. Kde probíhalo mistrovství?

Soutěžilo se v Brně, účastnilo se 17 týmů.

5. Co se ti na mistrovství líbilo?

Líbil se mi rychlejší tanec klubu Alfa.

6. Jaká byla atmosféra závodu?

Byli jsme tam od 5 hodin ráno do dvou v noci, čekali jsme, až odsoutěží naši všichni, fandíme si navzájem. Všechny naše týmy byly úspěšné, vedle nás vyhrál ještě tým 9-10 let.

7. A největší zážitek?

Odtud jsem rovnou jela do nemocnice kvůli kolenům a vazům, se kterými jsem si hnula. Dostala jsem berle. ☹

8. Cvičíš už dlouho. Kolik máš ocenění, pohárů?

Ani nevím, moc.

9. A největší úspěch?

Určitě právě to mistrovství, vyhráli jsme loni i letos!

10. Děláš ještě nějaký jiný sport?

Ne. Chtěla jsem s aerobikem přestat a zkusit něco jiného, ale trenérka mě ještě přemluvila. *Ptala se M. Bílková*

Puzzlík

školní měsíčník

ZŠ Miloše Šolleho Kouřim

13. ročník

Redakce 2016/2017:

Grafik:

Blanka Pavelková (BPav)

Redaktoři:

Tomáš Chlubna (Jonáš), 8.A

Michal Nedvěd (Myšák), 7.tř.

Marek Čejka (Marek), 9.A

Jan Bug (Honza), 9.A

Matěj Drahot (Nehete), 9.A

Šéfredaktorka

Marie Bílková (MBí)

 KONICA MINOLTA

Vytištěno na produkčním tiskovém zařízení Konica Minolta bizhub PRESS C1060L, za přispění pana Martina Wojewody a společnosti Konica Minolta Business Solutions Czech, spol. s r.o.

Náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na školních nástěnkách, na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz

Redaktor elév:

8.A

Alex Bálek (Alex)

6.A

Matyáš Wojewoda (Dody)

6.B

Šimon Paclt (Mišon)

5.A

Ema Alexandrová (ačmE)

Miša Olivová (Oliva)

5.B

Eva Kůsová (Wewerka)

Matěj Kolpak (Mates)

Filip Nedvěd (Fífa)

Ondra Chlubna (Chondra)

